

ВИНАГИ ИЗПИТАНА ПОМОЩ ВЪВ ВРЕМЕ НА НУЖДА

Дейвид Уилкерсън
21 Юни 2004

Помислете за едно от най-мощните обещания в цялото Божие Слово: „Бог е нам прибежище и сила, винаги изпитана помощ в напасти, затова няма да се уплашим, ако би се и земята поклатила, и планините се преместили сред моретата, ако и да бучат и да се вълнуват водите им, и планините да се тресат от надигането им. Има една река, чиито води веселят Божия град, Светото място, гдето обитава Всевишният. Бог е сред него; той няма да се поклати; Бог ще му помогне, и то при зазоряване. Развълнуваха се народите, разклатиха се царствата; издаде Той гласа си; земята се разтопи. Господ на Силите е с нас; прибежище е нам Якововият Бог...Прави да престанат войните“ (Псалм 46:1-7,9).

Какво чудесно слово. Чел съм този пасаж отново и отново, десетки пъти, и все още съм поразен от него. Тук Божието Слово към нас е толкова мощно и непоклатимо, Той ни казва: „Никога вече не трябва да се страхуваш. Няма значение дали целият свят е объркан. Земята може да се тресе, океаните да се надигат, планините да падат в морето. Нещата може да са в пълен хаос, навсякъде около теб да цари объркване.

Но ти ще имаш мир като река поради Словото Ми. Докато всички останали се бунтуват, от народа ми ще се изливат мощни потоци радост. Това ще изпълни сърцата им с веселие.“

В този момент целия свят се намира в плашешо време. Нациите треперят пред тероризма, знаейки, че няма имунизиран за заплахите му регион. Личните проблеми и страдания се увеличават. Въпреки това, Псалм 46 казва на Божиите хора: „Аз съм сред вас и с вас във всичко. Народът Ми няма да бъде унищожен или да се поклати. Ще бъда винаги изпитана помощ за църквата Си.“

Разбирате ли какво ни казва Господ в този псалм? Нашият Бог е наше разположение по всяко време – през деня и през нощта. Той винаги е от дясната ни страна, готов да ни говори и да ни води. И това е възможно, защото ни даде Святия Си Дух, Който да живее в нас. Библията ни казва, че Самия Христос е в нас и ние сме в Него.

Но аз се съмнявам, че има християнин, който напълно да е приел тази истина. Ако сме честни, ще си признаем, че нашето разбиране за Божието присъствие в нас е незадоволително. Мнозина си представят, че Святия Дух обитава малък параклис, който е построил в сърцето ни. Когато се нуждаем от Него, започваме да тропаме по вратата на параклиса докато ни отговори.

Тази представа не е ни най-малко библейска. Аз вярвам, че Господ иска да ни открие това чрез този псалм. Той знае, че всички се сблъскваме с големи нужди и беди. Всички ние преживяваме объркване, изкушения, смутни времена, които карат душите ни да треперят. Посланието Му в Псалм 46 е предназначено точно за такива времена. Какво е то? Просто следното: ако се предадем на страха, ако се смутим и отчаем, ние живеем напълно противоположно на настоящето Божие реално присъствие в живота ни.

Петър пише: „Чрез които ни се подариха най-големи и скъпоценни обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество“ (2 Петрово 1:4). Свръхестественият мир е част от Божията природа. И от всичките Му чудесни обещания, Псалм 46 е словото, от което се нуждаем, за да придобием мира Му, който е като река. Позволете ми да споделя с вас какво научих по тази тема.

1. Злото е близо.

Павел свидетелства: „при мене, който желая да върша доброто, злото е близо“ (Римляни 7:21). „Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестието в небесните места“ (Ефесяни 6:12).

Душите ни имат много сериозен враг, който работи срещу нас ден и нощ. Павел желае да се увери, че разбираме това. Ако не, ако сме невежи какво представлява борбата ни и срещу кого се борим, тогава със сигурност ще бъдем победени.

От евангелията, през посланията, чак до Откровение, целия Нов Завет ни предупреждава, че не трябва да бъдем невежи за измамите на Сатана. Това не означава, че трябва да се страхуваме или преувеличаваме силата на дявола. Но Сатана все още е „княза на въздушната власт“ (Ефесяни 2:2) и управлява зла империя от демонични сили. Тези началства непрестанно се опитват да тормозят Божия народ.

Много е опасно да си сляп за методите на Сатана. Ние просто трябва да приемем, че борбата ни не е човешка. Няма значение каква е тя, с какъв стар грях се борим, трябва да разберем, че не става дума за някакъв недостатък в характера ни. Не става дума за някой навик, който да коригираме в плътта си. Проблемът ни е свръхестествена битка, която се разиграва в духовните небесни места.

А врагът ни винаги е близо. Началствата и властите на Сатана никога не спят и не спират да лъжат и да вършат зло против нас. Единствената им цел е да съспят вярата ни и да ни унищожат.

Затова Петър ни призовава: „Бъдете трезви, бъдете бдителни, защото вашият противник, дяволът, обикаля като ревящ лъв и търси кого да погълне. Съпротивете му се, стойки твърди във вярата“ (1 Петрово 5:8-9). Петър преживя това лично. Исус го беше предупредил: „Симоне, Симоне, ето, Сатана ви пожела, за да ви пресее като жито“ (Лука 22:31). Христос знаеше, че дявола искаше за себе си този апостол и даде на Петър ясно предупреждение за това, което щеше да се случи.

Ако повече не се примиряваш с посредствения християнски живот, ако си започнал да даваш всичко на Исус, можеш да очакваш, че ще бъдеш атакуван от злото.

Ако това си ти, Сатана и началствата му ще излязат срещу теб с обвинения, пречки, лъжи, които ще залаят мислите ти. Ще бъдеш изкушаван, преследван, ще пречат на молитвите ти. Трябва да знаеш, че всичко това е заговор на злото, което е насочено право срещу вярата ти.

Преди години поканих един посветен Господен пророк да говори на едно от събранията ми. Винаги бях уважавал изключително много този човек. Той беше един от най-смирениите хора, които познавах – обикновен дърводелец, който проповядваше много рядко. Но когато говореше, Божия Дух слизаше толкова мощно, че хората се вълнуваха повече отколкото съм виждал някога.

Точно това се случи вечерта, в която той говори на събранието. Изведнъж, по средата на посланието си, той спря. Слезе от амвона и ме отведе настрана. Със спокоен, но треперещ глас той прошепна: „Дейвид, трябва да се молиш за мен. Моля те, положи ръце върху мен сега. Преследват ме зли мисли. Не бях изпитвал това от години. Нахлуват в съзнанието ми и не мога да се отърва от тях.“

Първата ми мисъл беше: „Може би съм сбъркал с този човек.“ Въпреки, че беше налице точно обратното. Това беше човек, предаден на Исус като много малко други хора. И Сатана се спусна върху него, когато най-малко го очакваше – по време на вършенето на мощна духовна работа.

Този смирен мъж каза: „Ти ме познаваш, Дейвид. Знаеш, че това не са моите мисли. Ние трябва да вземем власт над тях или няма да можем да продължим нататък.“ Ние се молихме и скоро след това атаката приключи. Докато течеше службата си припомних как атаките на врага срещу Божия народ никога не свършваха.

Павел разбра за какво ставаше дума. Всеки ден от живота му Сатана притискаше посветения апостол с притеснителни атаки от ада. Тези нападения са записани в книгата Деяния и в посланията на Павел. Виждаме, че той е бил удрян отвсякъде – в тялото, ума и духа си – до точката на физическата смърт. В един момент Павел заявява много ясно: „Сатана ни попречи“ (1 Солунци 2:18). Въпреки и при всичко това – казва Павел – Бог му даде повече от достатъчна благодат.

Сатана няма да се занимава да притеснява собствените си деца, тъй като няма противоречия с тях. Исус казва за тези хора: „Вие сте от баща дявола и желаете да вършите похотите на баща си“ (Йоан 8:44). Не, оръжията на дявола са насочени срещу неколцина избрани. Той преследва онези, които търсят Христос със сърцето си. Тези светии изпитват страстна любов към Исус и са се затворили в тайната си молитвена стаичка, за да Го търсят. Те са решени да ходят в Духа и да се покоряват на всяко Негово Слово.

Ако ти си този тип вярващ, трябва да разбереш едно: никога няма да се освободиш от атаките на дявола. Сатана има нещо наум и това е да подкопае вярата ти. Той иска да се съмняваш в Божията вяроност. Така че ще те бомбардира с проблеми и изпитания докато накрая не започнеш да се чудиш: „Как може Господ да е с мен при всичко това?“

Много хора, които са служили на Христос през целия си живот, днес започват да се съмняват в Господ по време на изпитания. Те просто не разбират през какво преминават. Говорил съм с няколко пастора, които прекарват дни в пост и молитва само, за да се справят със съмненията за съществуването на Бог. Тези светии не разбират, че се намират под духовна атака.

Не се заблуждавайте – атаките на врага в тези последни дни са особено яростни. По мое мнение нашето поколение се нуждае от Божието напътствие повече от всяко друго досега. Но Сатана се опитва да ни убеди, че когато се нуждаем най-много от Исус, Той ще ни изостави.

Тези атаки няма да спрат докато не се завърне Христос. Разбира се, ние ще имаме периоди на благодат, защото нашия Господ е милостив. Но истината е, че се намираме в непрестанна война и трябва да сме наясно с това.

2. Бог ни е обещал: „Когато имаш проблеми – когато си изправен пред постоянно, близко зло – Аз ще бъда близката ти помощ“.

Фразата „близко“ означава „винаги тук, с постоянен достъп“. С две думи – живото Божие присъствие винаги е в нас. И ако Той винаги е в нас, значи иска непрекъснат разговор с нас. Той иска да разговаряме с Него, без значение къде се намираме – на работа, със семейството си, с приятели, дори и сред невярващи.

Аз отказвам да приема лъжата, която Сатана е хвърлил върху толкова много Божии хора днес – че Господ е спрял да говори с хората Си. Врагът иска да си мислим, че Бог е позволил на Сатана да стане по-силен и по-влиятелен, а че не е екипирал собствения Си народ с по-голяма власт. Не, в никакъв случай! Библията казва: „Така ще се убоят от името на Господа живеещите на запад, и от славата Му живеещите при изгрева на слънцето; защото ще дойде като стремителен поток, затласкан от Господното дихание“ (Исаия 59:19). Няма значение какво излива дявола срещу нас. Божията сила в хората Му винаги ще бъде по-силна от нападенията на Сатана.

Стихът от Исаия всъщност се отнася за знаменосеца, който яздел пред израелската армия. Господ винаги водеше народа Си в битка зад мощното Си дихание. Така е и днес – Бог има славна армия от небесно войнство, която язди под знамето Му, готова да изпълни военните планове заради нас.

Може да попиташ: „Как ни помага Бог, когато сме в беда?“ Помощта Му идва чрез дара на Святия Дух, който живее в нас и изпълнява волята на Отец в живота ни. Павел ни казва отново и отново, че тялото ни е храм на Святия Дух. Ние сме Божието обиталище на земята.

Разбира се, ние често повтаряме тази истина, когато се покланяме и свидетелстваме. Но мнозина от нас не я приемат на сериозно. Ние просто не разбираме силата, която се съдържа в тази истина. Ако се хванехме за нея и ѝ вярвахме, никога повече не бихме се уплашили или замаяли.

Аз със сигурност не съм научил напълно този урок. Дори и след всичките си години в служение, все още се изкушавам да мисля, че трябва да се настроя емоционално, за да чуж Бог. Не, Господ казва: „Не е нужно да ме чакаш с часове. Аз живея в теб. Аз съм на твоето разположение ден и нощ.“

Чуйте свидетелството на Давид: „Ще благославям Господа, Който ме е вразумил; още и в нощно време ме учат вътрешностите ми. Винаги турям Господа пред себе си; понеже Той е от дясно ми, аз няма да се поклатя“ (Псалм 16:7-8). Давид заявява: „Господ е винаги пред мен. И аз съм решен Той винаги да бъде в мислите ми. Той ме води вярно ден и нощ. Не би трябвало дори да съм объркан.“

Чувам някои християни да казват: „Господ никога не ми говори. Дори не чувам гласа Му.“ Но аз се съмнявам в това. Как можем да твърдим, че Божия Дух живее и работи в нас, а не ни говори? Ако казваме, че живеем и ходим в Духа, ако Той винаги е в сърцето ни, винаги отдясно ни, готов да ръководи живота ни – тогава Той иска и да разговаря с нас. Той търси диалог, иска да ни чуе и да говори в живота ни.

Някои християни се страхуват да слушат „вътрешни гласове“. Те си мислят, че ще бъдат измамани от плътта си, или още по-лошо – от врага. Те са се лъгали преди и са обърквали живота си. Съгласен съм, че това е важна грижа за всеки слуга на Исус. В края на краищата, дявола говореше на Самия Христос и говори дори на най-светите Божии хора.

Но твърде често такава предпазливост се превръща в парализиращ страх, който пречи на много християни да тръгнат във вяра, да се доверят на Божия Дух да направлява правилно стъпките им. Истината е, че онези, които прекарват време в Божието присъствие, се научават да различават гласа Му всред всички останали. Исус каза за Себе Си: „(Пастира) върви пред тях и овцете го следват, защото познават гласа му... Моите овце слушат гласа Ми... и те Ме следват“ (Йоан 10:4,27).

Ето я нашата гаранция – Исус, Добрият Пастир никога няма да позволи на Сатана да измами никой, който наистина вярва в присъствието Му. Той обещава да говори ясно на всеки, който ежедневно общува с Него. За разлика от това, ако ние не пристъпим с вяра, ако откажем да повярваме в Божието водителство, със сигурност ще изпаднем в голяма заблуда. Защо? Ако не вярваме, че Духа ще ни говори, единствения глас, на който ще разчитаме, е този на нашата плът.

През целия Нов Завет четем следните думи: „И Духът каза...“

Когато Святия Дух говореше, онези, които Го чуваха, знаеха без никакво съмнение, че това беше Неговия глас. И Духът даваше ясни, точни, подробни инструкции.

Помислете за напътствията на Духа към езичника Корнилий: „И сега, изпрати мъже в Йопия и повикай Симон, който се нарича и Петър. Той е отседнал у един кожар Симон, чиято къща е край морето“ (Деяния 10:5-6). Не са ли това подробни инструкции?

Междувременно, Бог даде същите такива на Петър, като му каза, че хората на Корнилий са на път: „Духът му каза: Ето, трима мъже те търсят. Стани, слез и иди с тях, без да се съмняваш ни най-малко, защото Аз съм ги изпратил“ (10:19-20) .

Духът работеше по същия начин и в живота на Павел. В Деяния 9 глава, когато все още се казваше Савел, той беше ослепял за три дни и се намираше в Дамаск. Бог каза на един човек на име Анания да отиде при Павел и да се моли за него. Ето какви бяха подробните указания: „Стани и иди на улицата, която се нарича Права и попитай в къщата на Юда за един от Тарс на име Савел; защото, ето, той се моли и е видял (във видение) един човек на име Анания да влиза и да полага ръце на него, за да прогледа“ (9:11-12).

Ние виждаме Святия Дух да дава по-подробни инструкции в Деяния 27 глава. Павел пътуваше с кораб, който беше блъскан от буря в продължение на дни. Точно когато моряците щяха да се предадат, Павел се почувства воден да ги окуражи с подробно послание: „Но и сега ви съветвам да сте бодри, защото ни една душа от вас няма да се изгуби, но само корабът, защото ангел от Бога, Чийто съм аз и Комуто служа, застана до мене тая нощ и рече: Не бой се, Павле, ти трябва да застанеш пред Кесаря; и ето, Бог ти подари всички, които плуват с тебе“ (27:22-24). Всичко стана както каза Павел.

Кажете ми, къде казва Библията, че Святия Дух е спрял да дава подробни инструкции на хората Си? Кога Духът спря да присъства в живота ни? Кога присъствието Му спря да бъде от дясната ни страна? Дяволът говори на собствените си деца. Защо Бог да пренебрегва хората Си?

Но ние трябва да разберем, че този тип чувствително ходене, който ни позволява да чуваме Божия глас не се случва за една нощ. Духът трябва да ни научи да Го търсим в ежедневието си. Само тогава Той ще бъде в състояние да насочва стъпките ни. Псалмистът говори за процеса на обучение: „Кой е човекът, който се бои от Господа? Него Той ще настави в пътя, който да избере“ (Псалм 25:12).

Ако ние признаем Бог във всичките си пътища, Той е верен да ни говори. Словото Му обещава: „Във всичките си пътища признавай Него и Той ще оправя пътеките ти“ (Притчи 3:6). В повече от 50-те си години служение аз често съм цитирал този стих. Но понякога не го смесвам с вяра.

Много пъти Господ ми е говорил, казвайки: „Направи това, Давид... Не прави това...“ В някои случаи съм приглушавал гласа Му в съзнанието си и съм поемал по моя си път. И всеки път Бог ме вкарваше в голяма объркване, което ми костваше много. Той казва: „Така казва Господ Изкупителят ти, Светият Израилев: Аз съм Господ твоят Бог, Който те учи за ползата ти, Който те води в пътя, по който трябва да ходиш. Дано би послушал ти заповедите Ми! Тогава мирът ти щеше да бъде като река, и правдата ти като морските вълни“ (Исая 48:17-18).

Любещият ми Баща продължава да ме избавя от всеки провал. А аз все още се уча. Искам свръхестественият Му мир да се влива като река в душата ми.

3. Има само едно нещо, което ни пречи да ходим в близост с Духа: близо стоящия проблем на неверието.

Израел никога не се научи да вярва на Божията помощ, която винаги беше на тяхно разположение. Господ ги води през пустинята с облак през деня и огнен стълб през нощта. Тези свръхестествени неща бяха видими белези пред Божия народ за постоянното Му присъствие при тях. Той беше отдясно им във всеки един момент и ги водеше като нежен, грижовен пастир. Когато те Му се покоряваха – живееха в безопасност и мир, без значение пред какво препятствие се изправяха.

Но въпреки любящото водителство на Бог, „не повярваха на Бога и не се довериха на спасението Му. Но пак Той заповяда на облаците горе и отвори небесните врати... Затова Той остави дните им да чезнат в суета и годините им — в ужас“ (Псалм 78:22-23, 33). Виждате ли какво казва псалмиста тук? Той свързва свръхестествения облак и огън с Божието спасение. Вярата в тези знамения буквално щеше да спаси живота на израилтяните. Но защото те не повярваха в Божието дело за тях, те се изгубиха и скитаха объркани до края на живота си.

Сега искам да се върна там, където започнахме – Псалм 46. Аз вярвам, че този псалм е илюстрация на „обещаната земя“ в Новия Завет. Всъщност, Псалм 46 представлява божествената почивка, за която се говори в Евреи: „Следователно, за Божия народ остава една съботна почивка“ (Евреи 4:9). Псалм 46 описва почивката на Божия народ. Той говори за вечната Му сила, за помощта Му, когато сме в беда, за мира Му по време на хаос. Божието присъствие е с нас непрестанно, а помощта Му винаги идва навреме.

Но Израел отхвърли тази почивка: „И те презряха приятната земя, не повярваха на Неговото слово“ (Псалм 106:24). За съжаление, църквата днес прилича много на Израел. Въпреки великите Божии обещания към нас – уверенията Му за мир, помощ и пълно снабдяване – ние не Му вярваме напълно. Вместо това се оплакваме: „Къде е Бог в изпитанието ми - с мен ли е или не? Къде са доказателствата за присъствието Му? Защо продължава да позволява на трудностите да се трупат върху мен?“

Как реагира Той на неверието ни? Той каза за мърморенето на Израел: „Затова се разгневих на това поколение и казах: Всякога се заблуждават в сърцата си и не са познали Моите пътища... А против кои се гневи четиридесет години? Не против онези ли, които съгрешиха и

чиито трупове паднаха в пустинята? На кои още се закле, че няма да влязат в Неговата почивка? Не на онези ли, които бяха непокорни? И така, виждаме, че те не можах да влязат поради неверието си“ (Евреи 3:10, 17-19).

Ние сме предупредени по същия начин: „И така, докато ни остава обещанието да влезем в Неговата почивка, нека се боим да не би някой от вас да се яви изостанал... нека се постараем да влезем в тази почивка, за да не падне някой в същия пример на непокорство“ (4:1,11).

Днес чувам Господ да пита църквата Си: „Вярвате ли, че все още говоря на народа Си? Вярвате ли, че искам да ви помогна и да ви вода? Наистина ли вярвате, че искам да ви говоря ежедневно, ежечасно, във всеки един момент?“ Ние трябва да отговорим като Давид. Този благочестив човек разтърси небето и ада, когато заяви за Господ: „Защото Той каза и стана; Той заповяда и се утвърди“ (Псалм 33:9).

Това е Божието заветно обещание към всяко поколение, което вярва в Словото Му - че Той иска да ни говори: „Съветът на Господа пребъдва до века, мислите на сърцето Му — от поколение в поколение“ (33:11). Създателят на вселената иска да сподели всяка Своя мисъл с нас!

Библията казва ясно: нашия Бог говори с хората Си в миналото, говори с народа Си сега и ще продължава да говори до края на времето. И още нещо – Бог иска да говори с теб за твоя проблем. Той може да направи това чрез Словото Си, чрез някой благочестив приятел или чрез тихия, нежен глас на Духа, който да ти нашепне: „Това е пътя, върви по него.“

Но без значение какви начини използва Той, ти ще разпознаеш гласа Му. Овцете познават гласа на Пастира си. А Той е верен да „пази душите на светиите си, избавя ги от ръката на безбожните“ (Псалм 97:10).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2004 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Ever Present Help in Time of Need](#) / [Винаги изпитана помощ във време на нужда](#)